

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๓๓๔)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่าย
เป็นค่าบริการหรือค่าที่พักสำหรับการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดท่องเที่ยวหรือในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นใดที่อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓๕ (พ.ศ. ๒๕๖๑) ออกตามความใน
ประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๔๐ (พ.ศ. ๒๕๖๑)
ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าบริการหรือค่าที่พักสำหรับ
การเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดท่องเที่ยวหรือในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นใดที่อธิบดีประกาศกำหนด
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มบทนิยามดังต่อไปนี้ ต่อจากคำว่า “ผู้ประกอบการโฮมสเตย์ไทย” ในข้อ ๑
ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๓๒๒) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าบริการหรือค่าที่พักสำหรับ
การเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดท่องเที่ยวหรือในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นใดที่อธิบดีประกาศกำหนด
ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

“ผู้ประกอบการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม” หมายความว่า ผู้ประกอบการ
ให้บริการที่พักในสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

“สถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม” หมายความว่า สถานที่พักที่มีจำนวนห้องพักในอาคาร
เดียวกันหรือหลายอาคารรวมกันไม่เกินสี่ห้องและมีจำนวนผู้พักรวมกันทั้งหมดไม่เกินยี่สิบคน ซึ่งจัดตั้งขึ้น
เพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน อันมีลักษณะเป็นการประกอบการ
เพื่อหารายได้เสริม และได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด
ตามข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑

“ธนาคาร” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน และธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น และได้ทำบันทึกข้อตกลงกับกรมสรรพากร ซึ่งเป็นข้อตกลงการรับส่งข้อมูลการรับชำระค่าบริการท่องเที่ยวของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่รับชำระค่าบริการโดย QR Code สำหรับการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดท่องเที่ยวหรือในเขตพื้นที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓๕ (พ.ศ. ๒๕๖๑) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๔๐ (พ.ศ. ๒๕๖๑) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๓๒๒) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าบริการหรือค่าที่พักสำหรับการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดท่องเที่ยวหรือในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นใดที่อธิบดีประกาศกำหนด ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับเงินได้เท่าที่มีเงินได้ได้จ่ายเป็นค่าบริการหรือค่าที่พัก สำหรับการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดท่องเที่ยวหรือในเขตพื้นที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓๕ (พ.ศ. ๒๕๖๑) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๔๐ (พ.ศ. ๒๕๖๑) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ที่ได้จ่ายไปตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นการจ่ายค่าบริการให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว สำหรับ

(ก) การเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดท่องเที่ยวหรือในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นใดที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(ข) การเดินทางท่องเที่ยวในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งในจังหวัดท่องเที่ยวหรือในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นใดที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมกับท้องที่ในเขตจังหวัดอื่น ซึ่งเป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(๒) เป็นการจ่ายค่าที่พักในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งในจังหวัดท่องเที่ยวหรือในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นใดที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ดังนี้

(ก) ค่าที่พักในโรงแรม ที่ได้จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม

(ข) ค่าที่พักโฮมสเตย์ไทยที่ได้รับการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยจากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่ได้จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการโฮมสเตย์ไทย

(ค) ค่าที่พักในสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ที่ได้จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม

(๓) เป็นผู้มิเงินได้ซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แต่ไม่รวมถึงห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีโชตินิติบุคคล และให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง แต่รวมกันทั้งหมดแล้วไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท

(๔) กรณีสามีหรือภริยามิเงินได้ฝ่ายเดียว ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่สามีหรือภริยา ซึ่งเป็นผู้มิเงินได้ตามจำนวนที่ผู้มิเงินได้จ่ายจริง แต่รวมกันทั้งหมดแล้วไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท

(๕) กรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมิเงินได้

(ก) ถ้าต่างฝ่ายต่างยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับ หรือแยกยื่นรายการและเสียภาษีเฉพาะส่วนที่เป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร โดยไม่ถือเป็นเงินได้ของอีกฝ่ายหนึ่ง ตามมาตรา ๕๗ ฉ แห่งประมวลรัษฎากร ให้ต่างฝ่ายต่างได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท

(ข) ถ้าสามีภริยาตกลงยื่นรายการและเสียภาษีรวมกัน โดยถือเอาเงินได้พึงประเมินของตนเป็นเงินได้ของสามีหรือภริยาอีกฝ่ายหนึ่ง ตามมาตรา ๕๗ ฉ แห่งประมวลรัษฎากร ให้ผู้มิเงินได้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท และได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ส่วนของสามีหรือภริยาได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๓๒๒) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าบริการหรือค่าที่พักสำหรับการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดท่องเที่ยวหรือในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นใดที่อธิบดีประกาศกำหนด ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ผู้มีเงินได้ต้องมีหลักฐานการรับเงินจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบกิจการโฮมสเตย์ไทย หรือผู้ประกอบกิจการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม โดยหลักฐานดังกล่าวต้องระบุชื่อของผู้มีเงินได้ จำนวนเงิน วัน เดือน ปี ที่จ่ายเงิน ท้องที่ในจังหวัดท่องเที่ยวรองหรือเขตพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นใดที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และสำหรับ

(๑) หลักฐานการรับชำระค่าบริการตามข้อ ๒ (๑) (ข) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องระบุลำดับที่ของเส้นทางท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในหลักฐานการรับเงินด้วย

(๒) หลักฐานการรับชำระค่าที่พักตามข้อ ๒ (๒) (ค) ผู้ประกอบกิจการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ต้องระบุเลขที่รับแจ้งและจังหวัด ตามหนังสือรับแจ้งสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมที่ออกโดยนายทะเบียนกระทรวงมหาดไทยด้วย

กรณีที่ผู้มีเงินได้ได้ชำระค่าบริการสำหรับการเดินทางท่องเที่ยวตามข้อ ๒ (๑) (ก) และ (ข) ให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผ่านธนาคารโดย QR Code และผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวดังกล่าวได้มีการทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรตั้งตัวแทน และมอบอำนาจให้ธนาคารส่งข้อมูลการรับชำระค่าบริการนั้นให้กรมสรรพากร โดยกำหนดให้ธนาคารจัดส่งข้อมูลการรับชำระค่าบริการให้กรมสรรพากรภายในวันที่ ๗ มกราคม ของปีถัดไป ตามรูปแบบและวิธีการนำส่งข้อมูลที่ธนาคารทำไว้กับกรมสรรพากร ข้อมูลการรับชำระค่าบริการที่ธนาคารส่งให้กรมสรรพากรดังกล่าว ถือเป็นหลักฐานการใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ของผู้มีเงินได้ตามประกาศนี้ โดยไม่ต้องแสดงหลักฐานการรับเงินตามวรรคหนึ่งต่อเจ้าพนักงานประเมิน”

ข้อ ๔ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

เอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ

อธิบดีกรมสรรพากร